

Finansministeren (Thorvil Kristensen): Jeg takker for den velvillige modtagelse af lovforslaget og skal besvare de stillede spørgsmål, så godt jeg kan.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen spurgte, hvad loven havde indbragt i forhold til, hvad der var beregnet. Hertilmå jeg sige, at der nu egentlig ikke var beregnet noget; det kan ifølge sagens natur ikke lade sig gøre at anstille en egentlig beregning. Det blev meddelt, da loven blev gennemført, at hvis rejsernes omfang forblev uforandret, ville de 20 pct. indbringe 28 mill. kr. på et år, men da man jo måtte formode, at rejsernes omfang på grund af denne skat og på grund af de økonomiske vanskeligheder iøvrigt ville gå ned, måtte man regne med et noget mindre beløb end disse 28 mill. kr., men naturligvis kunne ingen sige noget bestemt om hvormeget.

De oplysninger, jeg har om det faktiske provenu, er, at i tiden fra 19. november i fjor, da loven gennemførtes, til 31. august i år, altså i godt og vel 9 måneder eller $\frac{3}{4}$ år, har skatten indbragt 15 mill. kr., og ville altså formentlig have indbragt noget mere end dette beløb for et helt år.

Spørgsmålet om, hvorvidt afgiften har begrænset rejsernes antal, er det naturligvis noget vanskeligere at besvare, men når det ærede medlem hr. A. C. Normann mente, at den ikke havde begrænset dem, i hvert fald ikke væsentligt, strider det dog i nogen grad mod de oplysninger, jeg fik i forsommeren, da spørgsmålet sidst var til behandling. Desværre har jeg ikke disse oplysninger ved hånden her, men jeg kan sige, at billetsalget til udlandet, som vel er det bedste kriterium i så henseende, viste en ikke helt ringe nedgang, selvom nedgangen var mindre end salget af valuta procentvis var gået ned. Jeg kan i den forbindelse sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at der utvivlsomt efter lovens gennemførelse har været en del illegal handel med rejsevaluta. Efter alt, hvad der foreligger, har dette dog også været tilfældet, før loven blev gennemført, men det er vel nok sandsynligt, at omfanget er steget lidt efter lovens gennemførelse. Noget bestemt herom kan jeg ikke sige, og det har jo også nu kun historisk interesse.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen skal jeg iøvrigt kun sige, at der ikke foreligger nogen art af udenlandsk pres fra nogen side i forbindelse med denne lovs ophævelse. Begrundelsen for ophævelsen kan det ærede medlem forøvrigt finde i fortrykket til den fremsættelsestale, som han altså ikke har hørt efter.

H. C. Hansen: Jeg takker den højtærede minister for de oplysninger, han har givet.

Det må uden videre erkendes, at de 15 mill. kr. i indtægt ved denne skat ikke er noget uvæsentligt beløb i forhold til forskellige andre, skal vi sige, småafgifter, som vi stadig opererer med, og derfor vil jeg tillade mig at spørge den højtærede minister, om han vurderer tingene således, at disse penge kan undværes, eller om den højtærede minister har planer om at erstatte denne skat med noget andet, eller om begrundelsen for lovforslaget simpelthen er, at man ikke kan opretholde denne lov mere. Jeg vil tro det sidste, men det vil interessere mig at høre, hvad den højtærede minister har at sige i så henseende.

A. C. Normann: I anledning af ministerens bemærkninger om den formodede nedgang i valutaforbruget som følge af loven skal jeg bemærke, at det ved en tidligere lejlighed er blevet oplyst af ministeren her i rigsdagen, at billetsalget ikke tilnærmelsesvis svarede til valutaforbruget, hvis man sammenlignede med perioden forud for lovens vedtagelse. Hvis jeg husker ret, sagde ministeren sådan noget som, at efter lovens vedtagelse var billetsalget faldet med 3 pct., medens valutaforbruget var faldet med 10 pct. Det var under forhandlingen i sommer. Om dette forhold stadig gælder, ved jeg ikke, men i det mindste tydede det på, at der fandt en privat clearing sted i betydelig grad. Det var nu ikke så meget det, jeg tænkte på, da jeg nævnte det forhold overfor ministeren; jeg tænkte mere på, at det ville være interessant at høre, om ministeren ikke frygtede, at betydelige tilgodehavender i udlandet ikke er blevet taget hjem, fordi forretningsfolk og andre ville salvere sig for det tilfælde, at de skulle rejse igen, og i det hele taget ikke var oplagt til at tage deres penge hjem, når de så senere igen skulle betale 20 pct. i skat for at opnå rejsevaluta.

Oluf Pedersen: Når man hører alle de velvillige udtalelser, der er fremsat med hensyn til afskaffelsen af denne meningsløse skat, så føler man trang til at sige: det burde være sket noget før.

Aksel Larsen: Jeg beder undskyldte, at jeg ikke har læst det fortryk, som ingen her i tinget har fået endnu — jeg kan altså ikke gøre for det. Jeg har kun ministerens tale at henholde mig til, og i den omtalte han udtrykkeligt den internationale valutafond